

РЕШЕНИЕ

№ 6284

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1579** по описа за **2022** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Българска индустриална инженерингова компания“ ЕООД /„БИИК“ ЕООД/, подадена чрез адв. М., срещу Решение № 20222315 от 14.12.2021 г. по НАХД № 14639/2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97 – ми състав.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и на процесуален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, както и поради очевидна несправедливост на наказанието. Оспорват се изводите на съда за липса на допуснати нарушения на чл 42. т. 3 , т.4 и т.5 от ЗАНН относно задължителното съдържание на АУАН, както и на чл. 57. ал.1 т.4. 5 и 6 от ЗАНН. Навеждат се доводи, че неправилно и необосновано СРС е приел, че са спазени сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН за съставянето на АУАН и за издаването на НП, доколкото нарушението „било извършено на 15.03.2019 г.“, констатирано на 03.07.2019 г., като АУАН бил съставен на 18.07.2019 г. Според касатора неправилно и в противоречие със събранието доказателства /трудов договор и показанията на св. Ш./ съдът е посочил за дата на нарушението - 15.03.2019 г. Не са обсъдени от СРС и

доводите относно липсата в НП на посочване на мястото на извършване на нарушението, доколкото седалището на дружеството е в [населено място], [улица], а проверката е извършена в [населено място], [улица], като не е ясно къде е престирала труд г-жа Ш.. Излагат се подробни съображения за липса на извършено нарушение на чл. 63, ал.2 от КТ, тъй като няма как да е връчено уведомление за сключен трудов договор, след като към посочената дата - 15.03.2019 г. няма данни трудов договор да е бил двустранно подписан, следователно - няма как към 15.03.2019 г. да бъде връчен екземпляр от него и/или уведомление до НАП за сключването му, а ако лицето е допуснато до работа без подписан трудов договор, то е извършено съвсем друго нарушение - такова по чл. 62, ал. 1 от КТ или чл.61, ал.1 от КТ. Според касатора, както съдът, така и АНО, не са обсъдили нееднократните опити за регистрация на трудовия договор неосъществени по технически причини и поради забраната на самия сайт на НАП за регистрация след 3-ия ден. Акцентирано е само на неприетото по-рано и недължимо уведомление на 15.03.2019 г. (подадено преди самото подписване на трудовия договор) без да е отчетено обстоятелството, че след предписанията /обективирани в Протокол – ПР1921952 от 18.07.2019 г. за извършена проверка/ трудовият договор е надлежно регистриран и няма настъпили вреди от забавата. Развити са и съображения за приложимост на чл. 415в от КТ. Претендира се отмяна на обжалваното решение, а ведно с него и на НП, както и присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. М., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Относно постъпилото от СРС на 19.05.2022 г. Решение № 20033261 от 30.04.2022 г., постановено по НАХД № 14643/2020 г. по описа на СРС за 2020 г., НО, 16 състав, касаторът сочи, че същото не е влязло в сила, подадена е касационна жалба, с данни за образуваното дело и призовката ни за него. В тази връзка моли да бъде спряно настоящото производство по делото до решаване с влязло в сила решение на образуваното дело пред АССГ срещу Решение № 20033261 от 30.04.2022 г., постановено по НАХД № 14643/2020 г. по описа на СРС, тъй като на дружеството са наложени наказания за едно и също нарушение два пъти. Подробни аргументи в тази насока са изложени и в касационната жалба. Направено е и възражение за изтекла давност - обикновена и абсолютна по отношение на процесното нарушение и недопустимост на наказването в този смисъл.

Ответникът – ДИРЕКЦИЯ "ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА" – Софийска област, чрез юрк. Н., оспорва касационната жалба и моли да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана, и бъде потвърдено решението на СРС. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания от касатора адвокатско хонорар. постъпило от СРС на 19.05.2022 г. Решение № 20033261 от 30.04.2022 г., постановено по НАХД № 14643/2020 г. по описа на СРС за 2020 г., НО, 16 състав.

Представителят на Софийска градска прокуратура (СГП) излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, Шестнадесети касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество същата е неоснователна, по

следните съображения:

Делото е второ по ред, като по жалбата на „Българска индустриална инженерингова компания“ ЕООД е било образувано първоначално НАХД №16188/19г. по описа на СРС, 104 състав, но с решение № 5854 от 26.10.2020 г. по КНАХД №7421/2020 г. по описа на АССГ, 12 състав, същото е отменено, а делото е върнато на РС за ново разглеждане от друг състав на СРС.

При новото разглеждане на делото районният съд е установил от фактическа страна следното:

На 03.07.2019 г. е извършена проверка от служители на ИА „Главна Инспекция по Труда“ в обект централен офис на „Българска индустриална инженерингова компания“ ЕООД във връзка със спазване на трудовото законодателство. Във връзка с извършената на място проверка служители на ИА ГИТ са изпратили призовка по реда на чл. 45, ал. 1 от АПК на дружеството, че следва да се яви на 09.07.2019 г. в сградата на Дирекция „Инспекция по труда“, за да предостави описани в призовката документи. Впоследствие на дружеството била изпратена още една призовка по реда на чл. 45, ал. 1 от АПК, че следва да се яви в сградата на Дирекция на 18.07.2019 г.

На 09.07.2019 г., на 17.07.2019 г. и на 18.07.2019 г. по документи в Дирекция „Инспекция по труда“ била извършена проверка за спазване на трудовото законодателство от „Българска индустриална инженерингова компания“ ЕООД. В хода на проверката (тази на място в обекта и тази в сградата на Дирекцията) било констатирано нарушение на трудовото законодателство. В тази връзка бил изготвен протокол за извършена проверка № ПР1921952 от 18.07.2019 г. С посочения протокол било дадено задължително предписание на дружеството, съгласно което работодателят следвало да изпрати уведомление до ТД на НАП за сключения на 15.03.2019 г. трудов договор с лицето Неждие Ю. Ш.. За отстраняване на нарушението бил даден и срок до 24.07.2019 г. По време на извършване на проверката присъствал представител на дружеството, който е получил протокола за извършената проверка срещу подпис на същата дата.

На 18.07.2019 г. за констатираното нарушение бил съставен АУАН № 23-003032 от 18.07.2019 г., като в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу него не постъпили възражения. Въз основа на съставеният АУАН е издадено НП №23-003032 от 29.08.2019 г. от директора на Дирекция „Инспекция по труда-Софийска област“, с което на основание чл. 41б, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от КТ, на „Българска индустриална инженерингова компания“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ, а именно за това, че в качеството си на работодател е допуснал на 15.03.2019 г. до работа лицето Неждие Ш. без предварително да и предостави заверено копие на изискуемото по чл. 62, ал. 3 от КТ уведомление до ТД на НАП за регистрация на сключения трудов договор.

Горната фактическа обстановка е установена от събраните доказателствени материали: гласни доказателства, съдържащи се в показанията на свидетелите, разпитани в хода на съдебното следствие Ц. К. (актосъставител) и Неждие Ш. (разпитана по дело №16188/2019 г. на СРС, 104 с-в), както и въз основа на надлежно приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства: заверени копия на: протокол за извършена проверка № ПР 1921952 от 18.07.2019г.; трудов договор № 2001/15.03.2019 г. с Неждие Ш.; извадка от сайта на НАП; фиш за заплата на Неждие Ш.; декларация от В. Г.; идентификационна карта на „Българска индустриална

инжинерингова компания” ЕООД; заповед №3-0058/11.02.2014 г. на ИД на ИА ГИТ; заповед №3-0024/08.01.2019 г. на ИД на ИА ГИТ; заповед №3-0025/08.01.2019 г. на ИД на ИА ГИТ; справка от НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ.

За да потвърди НП първостепенният съд е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН за съставянето на АУАН и за издаването на НП. Приети са за неоснователни възраженията за нарушения на чл. 42, т. 3, 4, 5 и сл., както и на чл. 57, т. 4, т.5 и т. 6 от ЗАНН. За дата на извършване на нарушението е приета 15.03.2019 г. - датата на сключване на трудовия договор, от която дата е произтекло и задължението на дружеството работодател да предостави на лицето, с което сключва договора уведомление за неговото регистриране в ТД на НАП. Според решаващия състав правилото за поведение на чл. 63, ал. 2 от КТ предвижда, че на работника преди започване на работа следва да са представени както трудовият му договор, така и уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, като неизпълнението на която и да е от двете алтернативи води до осъществяване от обективна страна на този състав на нарушение. В НП ясно и недвусмислено е посочено за кой от двата документа се налага наказанието, както и правната квалификация на нарушението. Наложено административно наказание е в законоустановения минимум, като в случая не се касае за маловажен случай, тъй като по арг. чл.415в, ал.2 от КТ не са маловажни нарушенията на чл. 61, ал.1, чл.62, ал.1 и ал.3 и чл.63 , ал.1 и ал.2 от КТ.

Решението е валидно, допустимо и правилно. Касационните оплаквания са идентични с изложените в първоначалната жалба, същите са обсъдени от състава на СРС и настоящият касационен състав препраща към тях, като не намира за нужно да ги преповтаря.

Неоснователно се поддържа в жалбата, че АУАН е съставен след тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. В разглеждания случай нарушението е било извършено на 15.03.2019 г., установено е на 03.07.2019 г., а АУАН е съставен на 18.07.2019 г., т.е. при спазване на срока по чл. 34 ЗАНН.

Не е налице и основание за отмяна на решението на СРС и на НП, поради изтичане на предвидената в закона абсолютна давност. В Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на ВАС, е посочено, че в ЗАНН са регламентирани два вида давност: погасителна давност, с изтичането на която се погасява възможността компетентният орган да реализира правомощията си по административнонаказателното правоотношение (чл. 34 ЗАНН), и изпълнителска давност, с изтичането на която се погасява възможността компетентният орган да реализира изтърпяването на наложената административна санкция (чл. 82 ЗАНН). От своя страна, изпълнителската давност може да бъде квалифицирана на обикновена (по чл. 82, ал. 1 ЗАНН) и абсолютна такава (по чл. 82, ал. 3 ЗАНН). Прието е, че доколкото в чл. 34 ЗАНН няма разпоредба, аналогична на разпоредбата на чл. 81, ал. 3 НК, уреждаща абсолютната давност, тази липса на правна регламентация на института на абсолютната погасителна давност се преодолява с приложението на чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, вр. чл. 11 ЗАНН. В настоящия случай не е изтекла абсолютната погасителна давност за административнонаказателното преследване, 4 години и шест месеца от извършването на нарушението 15.03.2019 г.

От друга страна въпросът относно характера на вземането за "имуществена санкция" е бил обект на анализ в ТР № 3 от 03.07.2014 г. по т. д. № 5/2013 г. на ВАС. Според тълкувателното решение давностните срокове, предвидени за изпълнение на административното наказание "глоба" в чл. 82, ал. 1, б. "а", във вр. с ал. 2 и ал. 3 от ЗАНН, не са приложими по отношение на "имуществената санкция", наложена с влязло в сила наказателно постановление. По отношение на административното наказание глоба е приложима разпоредбата на чл. 82, ал. 1, б. "а" от ЗАНН, съгласно която административното наказание не се изпълнява, ако са изтекли две години. За имуществената санкция по чл. 83 от ЗАНН, каквато в случая е наложена на дружеството като вид публично вземане по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 5, вр. т. 7 от ДОПК давността е уредена в чл. 171 от ДОПК, но визираните в нормата срокове също не са изтекли.

Въз основа на събраните по делото доказателства безспорно е установено, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 63, ал. 2 от КТ. Въз основа на събраните по делото писмени доказателства настоящият състав приема, че дружеството е допуснало до работа Неждие Ш. на 15.03.2019 г. Това се потвърждава, както от приложената по преписката декларацията на В. Г. /гл. счетоводител в „БИИК“ ЕООД/ и фиш за изплатено възнаграждение на лицето за м. 03.2019 г., така и от представения в хода на касационното производство сигнал вх. № 19077825 от 28.06.2019 г. на Неждие Ш. до ИА Главна инспекция по труда, дирекция „ИТ“ – Софийска област /л. 35/. В същия служителката изрично сочи, че е постъпила на работа в „БИИК“ ЕООД на 15.03.2019 г. – петък. Работодателят на същата дата е изпратил уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ с изх. № 22388193129785/15.03.2019 г. до ТД на НАП, но същото е било отхвърлено поради „некоректен формат на линия“.

Неподкрепено с доказателства е твърдението в жалбата, че след предписанията /обективирани в Протокол – ПР1921952 от 18.07.2019 г. за извършена проверка/ трудовият договор е надлежно регистриран и няма настъпили вреди от забавата. Настоящият състав констатира, че в хода на съдебното производство по нахд № 16188/2019 г. на СРС от процесуалния представител на касатора са представени под опис /л. 31/ четири броя подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 КТ от дати 15.03.2019 г. – файлът е отхвърлен поради некоректен формат на линия, от 08.04.2019 г. и 09.04.2019 г. - файлът е отхвърлен поради некоректен формат на линия, и от 12.04.2019 г. – отхвърлено, тъй като не е спазен 3-дневния срок за деклариране. Това безспорно доказва, че работодателят е извършил нарушението по чл. 63, ал. 2 КТ, като не е представил на служителката копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите.

Развитите в жалбата доводи свързани с приложението на чл. 415в, ал. 1 от КТ, настоящата съдебна инстанция намира за неоснователни доколкото допуснатото нарушение е сред изрично посочените от законодателя в разпоредбата на чл. 415в, ал. 2 КТ изключения от хипотезата на маловажност.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, законосъобразно административно-наказващият орган е ангажирал административно-наказателната отговорност на касатора, а по отношение на размера на санкцията е приложен предвидения в закона минимум.

Относно искането на касатора за спиране на производството по настоящото дело до произнасяне АССГ по кнахд № 5920/2022 г. по касационната жалба на дружеството срещу Решение № 20033261 от 30.04.2022 г., постановено по НАХД № 14643/2020 г.

по описа на СРС, НО, 16 състав, с което е потвърдено НП № 23-003031 от 29.08.2019 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, съдът съобрази следното:

Касаторът поддържа, че е санкциониран два пъти за едно и също нарушение.

Видно от представеното с касационната жалба НП № 23-003031 от 29.08.2019 г. на „Българска индустриална инженерингова компания“ ЕООД, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във вр. чл. 414, ал. 3 от КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено нарушение на чл. 63, ал. 1 от КТ. В НП е посочено, че работодателят не е изпълнил задължението си да предостави на служителя Неждие Ш. , преди постъпването ѝ на работа, екземпляр от сключения трудов договор № 2001/15.03.2019 г., подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП.Трудовият договор е предоставен на лицето Ш. на 08.04.2019 г., а видно от същия трудов договор и писмена декларация на В. Г. – упълномощен представител на работодателя, Ш. е постъпила на работа на 15.03.2019 г., като има 11 отработени дни, за които във фиш за заплата за м. 03.2019 г. и е начислено трудово възнаграждение, изплатено по банков път.

От така изложеното безспорно се установява, че с горесцитираното НП дружеството е било санкционирано за друго нарушение – това по чл. 63, ал. 1 от КТ. Тази норма вмениява задължение за работодателя да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите.

Настоящото касационно производство касае друго НП, издадено на „Българска индустриална инженерингова компания“ ЕООД, с което му е наложена имуществена санкция за друго нарушение, а именно на чл. 63, ал. 2 от КТ. Налице е неизпълнение на две отделни и самостоятелни задължения, поради което правилно е ангажирана отговорността на дружеството за две отделни нарушения.

По тези съображения, касационният състав намира за неоснователно искането за спиране на настоящото производство и същото следва да бъде оставено без уважение.

Решението на СРС, като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, XVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20222315 от 14.12.2021 г. по НАХД № 14639/2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97 – ми състав.

ОСЪЖДА „Българска индустриална инженерингова компания“ ЕООД, ЕИК – [ЕГН], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“, сумата в размер на 80.00 (осемдесет) лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.